

Megemlékezés Auschwitz felszabadulásáról

A Magyar Partizánszövetség és a nácizmus üldözötteinek bizottsága az auschwitzi koncentrációs tábor felszabadulásának huszadik évfordulója alkalmából vasárnap délelőtt emlékünnepeket rendezett Budapesten az Egyetemi Szánpadon.

Részt vett az ünnepségen **Uszta Gyula** altábornagy, honvédelmi miniszterhelyettes, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának és a Partizánszövetség országos bizottságának tagja, ugyancsak jelen volt az ünnepi megemlékezésen **Jan Kijanczyk**, a Lengyel Népköztársaság budapesti nagykövete és **Sz. D. Zotov** vezérőrnagy, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének katonai attaséja, valamint a két nagykövetség több más tagja.

A résztvevők egyperces néma felállással adóztak a mártírok emlékének. Ezt követően **Fodor Zoltán**, az Ellenalak Nemzetközi Szövetsége főtanácsának tagja mondott megemlékezést. (MTI)

GYORSPOSTA * GYORSPOSTA GYORSPOSTA * GYORSPOSTA

Jó a központi fűtés

Sürgős segítséget kérünk a Dél-Magyarország szerkesztőségétől. A Tömörkény utca 9. számú ház központi fűtése a negyedik emeleten nem megfelelő, ilyenkor télen ez komoly gondot okoz.

A ház lakói

A bérház lakóinak panaszával a Deák Ferenc utcai házkezelőséget kerestük fel. Itt **Körösi Ferenc**, a házkezelőség vezetője a következőket mondta:

Kicsérélik a rossz patronokat

Az utóbbi időkben kifogásolható az autoszifon patron minősége. Gyakran előfordult ugyanis, hogy az originált csomagban volt olyan patron, amelyik nem volt töltve. Véleményem szerint sürgősen intézkedni kellene az illetékeseknek, hiszen az üres patronok sok bosszúságot okoznak.

Totka Károly

Levélirokn panaszára dr. Kuti Árpád, a Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat igazgatója adott választ. Az észrevétel jogos, de nem gyakori. Előfordul, hogy egy-egy patron üres, vagy nincs benne megfelelő mennyiségű szénasav. Áruáinkban az eladók — a vevők kérésére — lemérik a patron, így könnyen megállapítható, hogy van-e benne elegendő szénasav. Az a vásárló, aki otthon még használat előtt észreveszi, hogy a patron könnyebb a szokottnál, vigye vissza az üzletbe, ahol kicsérélik.

A boldogság napja

ÚJ FILM

Meglepett és elgondolkodtatott a leningrádi filmstúdióknak ez a 1963-ban készült szélesvásznú alkotása. A korábbi évek élményt nyújtó szovjet filmjei valamiképpen — közvetlenül vagy közvetve — a nagy történelmi eseményekhez kapcsolódtak, azok próbára tevő hatását vizsgálták az emberi sorsokon. Am azok a művészetek, amelyek közvetlenebbül ábrázolják az ember életét — így a film is —, témát keresve mindinkább a békés évek hétköznapi próbatételei felé kényszerülnek. S a hétköznapiok szűkebb eseményeinek tömegéből nehezebb az érdeklődésre számot tartó eseményt felmutatni. Nehezebb, de ez a művészi feladat.

A **boldogság napja** írói — **Jurij German** és **Josif Hejfic**, aki egyben a rendező is — megtalálták az érdeklődésre számot tartó bonyodalmat az emberi jellemek hétköznapi próbatételeiben. Végülis nem a történet érdekelt — amelyet a maga bonyolultságában leírni hosszadalmasabb lenne, mint képen elmondani —, hanem a magatartás és a jellem drámája. Ha azt mondom: egy aszszony és két férfi vagy egy

házasság válságának története a film, az olvasó a szokványos „háromszög” gondol. Holott a film a házasság válsága helyett emberi kapcsolatok erkölcsi tartalmát vizsgálja érdekesen és tanulságosan. Tamara *Szjomina* és Alekszej *Batalov* emlékeztet jellemeket jelenít meg előttünk Sura és Berjokkin személynében. S az élénk állított jellemek sorsában nem megoldást nyújtanak, hanem a katarzist jelenítik meg — a nézőt ezáltal elgondolkodtatva és önálló „megoldásra”, ítéletre készítve. A játék stílusa is friss, életfű, s mint a függönyön átsütő fény, csillog rajta át meg át a humor. Néhol egy pillanatra felvilágozik még a patétikusság árnya, de a realiztikus stílus érvényesül.

Mindenképpen szót érdemel **Genrich Maradzsan** operatőr munkája is. A kompozíciók szépsége felkelti a figyelmet. Néhol ez a festőiség még nem harmonizál teljesen a történettel, amely ilyenkor váratlan átmenetekkel hökken meg. De egész frissességében érdekes, valami új törekvés sikeres kibontakozását mutatja.

N. F.

Megbecsült emberek

Nem mindig a rátermett, példásan dolgozó emberek a legnépszerűbbek a tsz-ekben. A legjobb brigádvezetők, csapatvezetők, akik nem nézik el a hanyag munkát, hamar rásütik a bélyeget: durvák, erőszakosak. Az ilyen szóbeszéd persze lassan feledésbe megy, s végülis a többség megérti: aki a közös gazdaság érdekeiért küzd és veszekszik, az minden egyes tsz-tag érdekeit védi. A szakszerű, jóminőségű munka ugyanis évvégén a tagok pénzjuttatásában „arannyá” válik.

Nehéz meghízatal

A szegedi Felszabadulás Tsz központi irodájában olyan emberekről érdeklődöm **Molnár Vencel** párttitkártól, akiket mind a gazdaság igazgatósága, mind a tagság megbecsül. Vencel bácsi elsősorban a kommunisztákat sorolja: **id. Makra Andrást**, **Hegedűs Sándort**, **Krisztin Pált**, akik nyugdíjas léte nem hiányoztak a nagyobb idénymunkákból. Majd **Gera András**, **Varga Györgyné**, **B. Szabó Sándor**, **Bán Béláné**, **Hegedűs Ferenc**, **Ső-**

rös Pálné brigád-, illetve munkacsapat vezetői, továbbá **Tóth József** és **Varga Sándor** traktoristák, **Mészáros László** gépkocsivezető példás munkáját és szorgalmát említi. Valamennyien párttagok, vagy párttagjelöltek. Becsületesen végzik nehéz megbízatásukat. Maguk is jól dolgoznak, másoktól is megkövetelik ezt. Többnyire higgadt, emberséges szóval, olykor haragosan.

— Mindannyian emberek vagyunk, s ha makacs meg nem értéssel találkozunk, bizony cserben hagy a nyugalmunk — jegyzi meg **Molnár elvtárs**. — Végül a „sértett” tagok belátják, hogy lényegében a brigádvezetőnek, vagy a csapatvezetőnek igaz volt.

A legmeggyőzőbb érv

Már hallottam arról: **B. Szabó Sándor** növénytermesztési brigádvezető cáfolhatatlan „érvekkkel” győzte meg az elégedetlen tagokat, hogy a rizsbetakarításnál jól lehet keresni. Társult az egyik traktoristával és tettekkel bizonyította: egy napi munkával megkeresi a 220 forintot. Ezt a példát említette **Sonkoly László** főagronómus is, midőn a brigádvezetőről érdeklődtem. Az ilyen magatartást kommunista példamutatásnak tartja. A legjobb agitáció — a tett.

— **B. Szabó Sándor** már mint egyszerű tsz-tag megbecsülést szerzett magának. Szorgalmával, jó munkájával, rátermettségével érdemelte ki a brigádvezetői megbízatást. Jó szervező, pontos és fegyelmezett ember. Mindezt megköveteli brigádja tagjaitól is — így jellemzi a főagronómus. Mind a tsz-igazgatóság, mind a tagság megbecsüli a tevékeny, felelősségtudó, igazság szerető brigádvezetőt.

Férfimunkát végeztek

Nem csupán **Sőros Pálné** csapatvezető, de egész asszonycsapatáról mondja ezt **Molnár Vencel** párttitkár. Az aratásnál, a gabonabehordásnál férfiasan dolgoztak az asszonyok. E dicsőítő jelző illeti **Varga Györgyné** és **Bán Béláné** csapatvezetőket is. Mindhárom párttaghoz méltóan dolgoznak és irányítják, buzdítják munkatársaikat. Csonka János

nosné, aki évek óta ismeri **Vargánét** és kertészkedő csapatát, így summázza véleményét:

— Öt éve munkacsapatvezető, s a hozzá beosztott emberek többsége évek óta együtt dolgozik. Már ez a tény is jelzi, hogy szeretik, ragaszkodnak hozzá. **Vargáné** régen gyári munkás volt, miután belépett a tsz-be, megtanulta és megszerette a kertészeti munkát. Fegyelmezetten, jól dolgozik a csapata. Akár kora hajnalban, akár késő este kellett munkába állniuk, csapatára mindig számíthattunk.

Vargáné szereti az embeket. Nem feledkezett meg az idős **Tóth** nénről, amikor a karja eltört. Meglátogatta, ajándékkal lepte meg. Védelmébe veszi mindazokat a nőket, akiket a sors próbára tesz. Munkatársai érzik ezt és ezért ragaszkodnak hozzá.

Hajnaltól késő estig

Hegedűs Ferenc brigádvezetőt nehéz megelőzni. Mindig hajnalban érkezik munkahelyére, este pedig utolsóként távozik. Gyors, eleven ember. Ha hanyagságot észlel, könnyen haragra lobban. A brigádtagok tudják, hogy nem ellenük, hanem értük haragszik. Hiszen valamennyiük érdeke a fegyelmezt munká.

— Nagy ambíciójú ember, brigádja elsőként fejezte be az idénymunkákat. **Hegedűs** elvtárs mindenütt ott van, rendet, fegyelmet tart — így jellemezte a tsz főmezőgazdája.

Egyszerű emberekről szólnak. Kommunista szövetkezeti gazdákról, akik a közös munkában tanultak meg nagyüzemi módon gazdálkodni, szövetkezeti gazdaságokkal szót érteni a közös ügyekben, vezetni, irányítani. Munkájuk és magatartásuk a kevésbé szorgalmas, a kevésbé öntudatos párttagok és párttagjelöltek számára egyaránt követendő példa.

Balogh Ödön

Palacküzenet palackügyben

— Milyen lesz az idei boréllátás? — érdeklődtem a Csongrád vidéki Pincegazda-

ság szőregi borpalackozó telephelyén.

A telepvezető **Kalcsics János** azonnal válaszolt:

— Nem tudom.

— Hiszen hatalmas mennyiségű bort palackoznak itt, Szőregen. A Csongrád megyei ületek, vendéglők nagy többsége innen kapja az árut.

— Reméljük, mi mindent megtettünk, hogy megfelelő mennyiségű üveget tudjunk feltölteni. De ez nemcsak rajtunk múlik.

— Hanem? Nincs elegendő bor?

— Dehogynincs. A tavalyi szőlőtermés kitűnő volt. Az országos átlagnál sokkal jobb minőségű bort termelt az Alföldön. Könnyen kezelhető a bor. Már az új borból is háromezer hektolitert palackoztunk.

— A választék csökkent talán?

— Inkább növekedett. A kövidinka, kadarka, pecsenye fehér, szegedi vörös, zöldszilváni, pusztamérgesi, csongrádi vörös, csemegevörös, csemege fehér mellé „csatasorba” áll a nemes kadarka is.

— Rossz a töltőgép?

— Néhány hete végeztük el a karbantartást, úgy működik a gépsor, mint az óramű. A napi 52 ezer palack helyett 58–60 ezret is meg tud tölteni.

— Akkor mi a hiba? — kérdeztem, mert kifogytam a talányokból.

— Nincs elég palack, a bort pedig nem tölthetjük nylonzacskóba. Palack nélkül nem lehet dolgozni. Megfeszülhetünk mi a munkavágytól, akkor is le kell állnunk. Palack nélkül nincs

tervterjesztés, nincs megfelelő mennyiségű áru. Üveget pedig nem tudunk önteni.

S amit elmondott a telepvezető, rideg számokkal támasztotta alá. A statisztikai lapok környékéről mutatják a hiányosságokat. Hárommillió 180 ezer 104 palackra lenne szükségük az első negyedévben, hogy a tervezett 26 ezer 700 hektoliter bort szállítani tudják. Hétédecis és három és fél decis palackjuk 300–300 ezer darab van. Ez két évig is elegendő. Literes vizont, amiből több mint 2 millió kellene, mindössze 300 ezer darab van. A gyár, ahol az üvegeket készítik, új palackot nem szállít az első negyedévben. A kereskedelemről sem érkezik vissza elegendő literes üveg. Ebben a negyedévben mindössze 1–1,5 millióra számítanak. Ezek is piszkosak, dugó van bennük, s míg a töltőorra tethetik őket, többször is ki kell tisztítaniuk, ami nagyon hátráltatja a munkát.

— Hogy a többi bort hova töltsük, azt még nem tudom — mondja elkeseredve a telepvezető.

Honnan lehetne mégis palackot szerezni? Ha a kereskedelem rendszeresen szállítaná vissza a göngyöleget, akkor talán elegendő mennyiségű üveg lenne az új bor töltéséhez. Persze az sem ártana, ha a palackot gyártó üzem az első negyedévben is szállítana új üvegeket.

Azt hiszem, a „palackmegvonás” nem a legjobb módszere az alkohol elleni harcnak.

K. A.

Felsőoktatási intézmények KISZ-titkárainak tanfolyama Szegeden

Tegnap délelőtt négynapos KISZ vezetőképző tanfolyam indult Szegeden. A tanfolyamon az ország valamennyi felsőoktatási intézményének 90 KISZ-titkára vesz részt. A hétfő reggeli megnyitón megjelent **Bíró Lajos**, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára is.

A tanfolyam első előadását, a Szemészeti Klinika előadótermében, **Soós Pál**, a KISZ Központi Bizottsága egyetemi és főiskolai osztályának vezetője tartotta. A KISZ VI. kongresszusa határozatainak gyakorlati alkalmazásáról és a felsőok-

tatási intézmények KISZ-szervezeteinek második félévi feladatairól.

A tanfolyam résztvevői a délutáni órákban szekciónként vitatták meg a délelőtti elhangzott előadás anyagát. Este 8 órai kezdettel Szeged általános kulturális életéről tartott előadást **Horváth Mihály**, a városi tanács művelődésügyi osztályának művészeti előadója, majd **Papp Lajos** költő, valamint **Rigó Béla**, **Kelemen János**, **Veres Miklós** és **Bistei András** egyetemi hallgatók verseikből olvastak fel.

Késik a Duna

Az idén különködik a Duna, nem gondoskodott téli takaróról és a megszokott időre már nem is bújhatna jégfedő alá, elkésett. A sok évtizedes vízügyi megfigyelések alapján ugyanis Budapestnél átlagosan január 11-re befagy a Duna, de már karácsony táján megkezdődik a jégpáncél építését a zajlás. Most még jeget sem láthatunk a folyón, tehát már csaknem három hét a Duna késése. A Balaton még lustább volt, hiszen már december 24-én lejárt a határidő, amikor a sok évi átlagnak megfelelően be kellett volna fagynia a tónak. A Tisza is kényelmesebb, mint máskor, mert majdnem egy hónappal később kezdte

meg a zajlást a felső szakaszon.

Most még majdnem 1 fok meleg a Duna vizének hőmérséklete és legalább egy hétig tartó 5–10 fokos hideg kellene ahhoz, hogy 0 fokra hűljön és meginduljon a zajlás. A jégtablák hízalásához, a parti jégkaréjak kialakításához és a folyó beállásához újabb egy-két hetes erős hidegre lenne szükség. Január végéig tehát lehet, hogy a Duna is pótolja jég-tartóztatását, vagy legalábbis az adósság egy részét. A régi megfigyelések szerint viszont, hogy ha még február első hetében sem fagy be a folyó, akkor már a télen — csaknem bizonyos — nem kap jégtakarót.

Hazaérkezett Afrikából a magyar szövetkezeti delegáció

Bartolák Mihálynak, a SZÖVOSZ elnökhelyettesének vezetésével háromtagú magyar szövetkezeti delegáció tartózkodott 1964. december 28. és 1965. január 25. között Afrikában. A magyar szövetkezeti vezetők ellátogattak Marokkóba, Guineába, a Mali Köztársaság-

ba, Algériába és Tunéziába. Tanulmányozták az említett országok szövetkezeteinek tevékenységét, s eredményes tárgyalásokat folytattak a szövetkezetek közötti társadalmi és gazdasági kapcsolatok elmélyítéséről. A delegáció hétfőn délután visszaérkezett a magyar fővárosba. (MTI)

A GLÓBUSZ ÚTJAI

A környezethez illő látvány fogadja majd a rövidesen megnyíló közlekedési múzeum látogatóit. A bejáratnál szemben egy 212 centiméter átmérőjű közlekedési földgömböt állítanak fel. A glóbuszon a belső világítás átderengő fényével dom-

borművekként emelkednek ki a sötétkék tengerek közül a szárazföldek, az egész gömböt pedig különböző színű világítószálakként hálózák körül a transzkontinentális utak, a vasútvonalak, a hajózó- és a légiutak.

Ki mit tud? járási döntő Tápén

A Ki, mit tud? járási vetélkedőjét vasárnap délelőtt tartották a tápei művelődési otthonban. Harminchat műsorszámban mutakoztak be a szegedi járás falvainak tehetséges fiataljai, akik a zenével, a költéssel, a dallal vagy a művészet más ágával jegyezték el magukat. Különösen a zeneszámoknak volt nagy sikerük. Köztük is elsősorban a zenekaroknak. A kiskundorozsmai fiatalok gitár-együttese, melynek főműve a szőlőgitáros remekül improvizált, a nézők vastapsát és a versenybizottság legmagasabb pontszámát érdemelte ki. Szépén — bár kevesebb belső fűtöttséggel — játszott a szatmári tánczenekar. A népzene különös hangulatát idézte fel az algyői asszonyok citerazenekara, valamint a tápei férfiak citerazenekara egyaránt. Ez utóbbi sikerrel fokozta, hogy a község kedvelt énekeke, **Terhes Irén** által előadott népdalokhoz szolgáltatott kísérő zenét.

Számos hangszereslista lépett színpadra. A harmonika kedvelői közül **Boz Dénes** (Sándorfalva), **Szuknai József** (Kiskundorozsma), illetve **Virág János** hegedűs kapta a legmagasabb pontszámot. Hasonlóan értékelte a versenybizottság **Tatár Mária** szőregi kislány teljesítményét, aki operáriákat adott elő.

A vasárnapi vetélkedőn mintegy 10–12 versrajongó mutatta be előadókésztségét. Különösen a tápei **Miklós Ilona** és az algyői **Belovai Mária**, valamint **Paragó Mihály** szavaltak mély átléssel. Boszorkányos kézügyességgel mutatta be „varázserejét” a kiskundorozsmai ifjú bűvész, **Sági Pál**.

A Ki, mit tud? vetélkedő után a legjobbakat könyvekkel, kerámiai dísz tárgyakkal jutalmazták. A legtehetségesebb versenyzők közül hatot hívnak meg majd a megyei döntőre.